

napram kitajskim četam tolike uspehe. Kitajska kot taka je v popolnem razsulu in njena poguba so posamezni generali. General Čansuljan v Pekingu je med tem, ko se je njegova vojska borila v Džeholu, gledal le na to, kako bi spravil na varno v Ameriko svoje milijarde in svoj ogromni harem ter dragocenosti. Ostali generali so storili po večini isto, poveljniki v Džeholu samem pa so se Japoncem enostavno predali. Peking je padel Japoncem igraje v roke. Prebivalstvo po veliki večini japonsko napredovanje po-

zdravlja, ker ga bo rešilo korupcije guvernerjev in izropavanja po banditih z generalskim činom. Pa tudi v središču kitajske vlade, v Nankingu, je vse narobe. Vlada je Kitajske Čankajška nihče ne posluša, niti njegovi vojaki in podpoveljniki ne. Vlada obstoja le na papirju. Kar se tiče Zveze narodov, ne igra v borbi med Kitajsko in Japonsko nobene vloge, ker niti Japonska, niti Rusija in ne ameriške Združene države niso več članice Zveze narodov.

— —

POD NEBO SVETU KATOLIŠKEM

Narodni socialisti — bogokletniki. Katoliški list v Lincu na Gornjem Avstrijskem »Linzer Volksblatt« poroča naslednji slučaj: »Kakšen duh in kakšno mišljenje vlada v narodno-socialističnih krogih, dokazuje naslednji dogodek, ki bi vsak pošten človek o njem sodil, da je nemogoč. Veliki četrtek okoli 8. ure zvečer so namreč na vratih našega tiskovnega doma obesili tole podobo: Na velikem kljukastem križu, kojega levi tram je podaljšan, da tvori vislice, je visel na vrvi — grozno je in nepovedno — Kristus s spačenim obrazom s trnjevo krono na glavi. Da bi bil izključen vsak dvom, so pritrdili na križ tablico z napisom INRI. Podoba Gospodova je naslikana kolikor mogoče nelepo in odvratno. Na kljukastem križu je napis te vsebine: Nekdaj so ga iz judovskih tolpa križali arijski Rimljani. Sedaj pa na povelje Hitlerja-Zveličarja obešamo mi Kristusa na kljukasti križ.« To je takšno bogokletje, da mu težko najdemo para v zgodovini. Morali bi daleč poseči nazaj v prva krščanska stoletja, ko je propadlo in gnilo poganstvo v rimski državi vodilo gnusno in krvavo borbo zoper Kristusa in njegovo Cerkev. Nemškemu nacionalizmu se je zdelo primerno, da je v 20. stoletju obnovil in presegel pogansko gnusobo propadajoče rimske države. To je najboljši dokaz, kakšna je tista kultura, ki se z njo ponaša naduti in oholi nemški nacionalizem. Najgobnejše bogokletstvo je to in najostudnejša germanska nadutost. Nemško-socialni nacionalizem vodi nemško ljudstvo v poganstvo in v propad. Avstrijski škofje ravna jo pravilno, ko odločno vztrajajo pri obsodbi nemških narodnih socialistov.

Cerkev in narodni socialisti. Nemški narodni socialisti se jako trudijo, da bi si pridobili naklonjenost katoliške Cerkve. Ne zadostuje jim, da bi jim Cerkev ne nasprotovala, kakor jim je nasprotovala iz tehtnih razlogov doslej. Da bi odstranili to nasprotovanje, se je Hitler vdal ter sprejel zahteve nemških katoliških škofov. To pa hitlerjevcem ne zadostuje. Njihovo stremiljenje je, da bi katoličane pritegnili k sodelovanju v svoje kroge. To hočejo doseči s pomočjo rimskega papeža. Temu namenu služijo razgovori podkanclerja Papena, ki je kato-

ličan ne samo po veri, marveč tudi po dejanjih, s pristojnimi činitelji katoliške Cerkve v Rimu. V Avstriji pa se katoličani nikakor nočejo dati vpreči v narodno-socialistični voz. Eden glavnih nagibov, ki je iz njega nastal sedanj režim v Avstriji brez parlamenta s pomočjo zasilnih naredb, je ta, da se zajezi nemška narodno-socialistična povodenj, ki je pretiela preplaviti tudi Avstrijo. Krščansko-socialna stranka, ki sedaj vlada v Avstriji, je zavzela proti narodnim socialistom odklonilno in sovražno stališče. Kar pa se tiče katoliške Cerkve v Avstriji, po svojih škofih slejkoprej odklanja narodni socializem iz verskih razlogov. Ostro stališče proti njim je zadnji čas zavzel graški škof. Ker so se organizirane narodno-socialistične skupine obrnile s prošnjami na župnijske urade, da bi se smele na rojstni dan Ad. Hitlerja udeležiti sv. maše v narodno-socialistični uniformi, je graški škof. ordinariat odredil župnim uradom, da tega ne smejo dovoliti, ker bi to bila zloraba božjih hiš za strankarsko-politične manifestacije. Isti ordinariat je suspendiral katoliškega duhovnika dr. Simona Pircheggerja, ker je v svojih simpatijah za narodno-socialistično stranko šel predaleč.

V Jeruzalemu se je Velika noč radi 1900letnice trpljenja in smrti Kristusa obhajala z izrednimi slovesnostmi. Cerkev božjega groba je bila lansk leto popravljena. Ni to bilo lahko delo, ker cerkev pripada 6 krščanskim veroizpovedim. Naposled so se zedinili, da vsaka veroizpoved popravi tisti del, ki je v njeni posesti. Katoliški del so popravili frančiškani po

načrtu rimskih umetnikov. Za Veliko noč je bil Jeruzalem pol romarjev, ki so prišli iz raznih delov sveta. Med njimi sta bila belgijski kralj in kraljica. Prispela je tudi abesinska carica iz Afrike, da prisostvuje posvečenju abesinske cerkve na obali Jordana. Čehi so kupili na vznožju Oljske gore v bližini vrta Getsemane zemljišče, kjer bodo sezidali cerkvico, ki bo češko narodno svetišče v Sveti deželi. V to svrhu se pobirajo po vsej Cehoslovski darovi, da se omogoči ta stavba. Hrvati pa so dosegli, da smejo v kripti (podcerkvi) benediktinske bazilike Smrti Matere božje na Sionu v Jeruzalemu na oltarju postaviti kip Marije kraljice Hrvatov. V sredini kripte je namreč oltar Marijine smrti, okoli tega oltarja pa bo 6 oltarjev, izmed katerih je vsak posvečen dvema Kristusovima apostoloma. Oltar, ki bode na njem stala podoba Marije kraljice Hrvatov, bo posvečen sv. apostolskima prvakoma Petru in Pavlu.

Pogreb samomorilca in ljudstvo. — Ako se kakšnemu samomorilecu odreče cerkveni pogreb, se nad tem kaj radi zgražajo liberalni in socialistični listi. Ne držijo sicer mnogo do Cerkve in njenih obredov, kadar pa jih cerkvena oblast odreče iz tehtnih, v cerkvenem pravu utemeljenih razlogov, se naenkrat zavzemajo za cerkveni pogreb, da morejo udariti po Cerkvi. V takih slučajih se razširijo koustije o nečloveškem ravnanju in o trdosrčnosti cerkvenih činiteljev, o nevolji ljudstva itd. Slučaj, ki se je dogodil veliki teden v vasi Boretich na Moravskem, pa dokazuje nasprotno. V sredo v velikem tednu naj bi se bil vršil pogreb kmeta Metoda Surmanna, ki se je bil obesil. Župnik Dreiseidl je dovolil cerkveni pogreb. Ljudstvo pa tega ni odobraval. V sredo zjutraj se je zbralo v velikem številu pred cerkvijo, da na vsak način preprečijo zvonjenje z zvonovi in pa cerkveno blagoslovitev mrtvega trupla samomorilčevega. Morali so pogreb odložiti. Prišla je žandarmerija iz sosednih krajev in ob njeni navzočnosti se je vršil cerkveni pogreb. Ljudstva se je polotila takšna nevolja, da so sklenili, da ne bodo več hodili v domačo, marveč v sosedno cerkev.

Rajni g. dekan A. Čížek.

Slovenjgradec, 21. 4. 1933.

Mestnega g. župnika in dekana Alojzija Čížek smo velikonočni petek položili v našo blagoslovljeno zemljo k večnemu počitku. V pondeljek se je po naporih velikega tedna podal še zdrav in vesel na kratek oddih v svoj ljubljenski Emav v Jarenini pri bratu, dekanu in kanoniku Jožefu. Na povratku ga je na prvem hribu, pri križu nad Jarenino, zadela kap, omahnil je, se zgrudil na zemljo ter v naročju svoje gospe sestre Ane po sprejemu svete odveze

izdihnil svojo plemenito dušo v 64. letu svojega življenja in v 40. letu mašniškega posvečenja. V sredo pa nam je pripeljal črni voz mariborskega pogrebnege zavoda njegove telesne preostanke, katere so položili v župnišču na mrtvaški oder in pokrili s prekrasnimi venci ljubih sorodnikov, mestne občine, koje častni član je bil, okrajne hranilnice, katero je skrbno vodil vsa leta po prevratu, drugih denarnih zavodov in društev ter zasebnih častilcev in obsuli s svežimi šopki cvetlic.